

[Sonja Mikkelsen]

I 1995 – og det er jo det finansår, der ligger næst efter – vil det være udgiftsneutralt for staten, mens det vil give en besparelse for kommunerne. I 1996, 1997 og 1998 giver det en smule udgift for staten, mens det tilsvarende giver en mindre udgift for kommunerne. Det hænger selvfølgelig sammen med, at når der kommer en generel huslejenedsættelse i netop disse afdelinger, vil det indebære, at f.eks. kommunernes og statens betaling af boligsikring til de mennesker, der bor i disse afdelinger, falder, og det skal man jo huske at trække fra i dette regnestykke.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pernille Sams, hvordan hun er nået frem til, at der her skulle bruges mange hundrede millioner kroner af skatteydernes penge. Når det drejer sig om de inkonvertible lån, er der jo her tale om, at man giver Hypotekbanken mulighed for at opkøbe obligationerne og ikke, at man ophæver obligationsejernes rettigheder.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Sonja Mikkelsen, at det med de mange hundrede millioner kroner ikke er noget, jeg har gættet, det står i regeringens eget lovforslag. Der står under rubrikken *Økonomiske bemærkninger*: »... med betydelig usikkerhed at have en kapitalværdi på omkring 700 mio. kr.«

Heri har man modregnet de besparelser, der er for den individuelle boligstøtte, så nettotallet er, at dette her efter regeringens skøn, og efter at den har modregnet alt, hvad modregnes kan, kommer til at koste skatteyderne mindst 700 mio. kr.

Jeg har ikke noget imod at skuffe fru Sonja Mikkelsen, hvis det er i relation til disse spørgsmål, for jeg er da enig med fru Sonja Mikkelsen i, at man sagtens kan løse masser af sociale problemer, så vi alle sammen kan få penge til flere sociale aktiviteter, hvis man bare nedsætter alle menneskers huslejer. Men hvorfor skal det lige netop være her? Jeg er da også sikker på, at man kunne løse sociale problemer i den private sektor, hvis man gav dem mulighed for at sænke huslejerne langt ud over, hvad lånene giver mulighed for ved en konvertering.

Hvad angår de inkonvertible lån, som man nu skal kunne omlægge i den almennyttige

sektor, men ikke nogen andre steder, ville netop den løsning, som man nu lægger op til for den almennyttige sektor, på samme måde være en gave til andre sektorer. Nøjagtig samme model ville med stor fordel kunne bruges både på landbruget og på alle de private husstande, der sidder med inkonvertible lån.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Sonja Mikkelsen, hvorfor Socialdemokratiet vender sig mod at løse andres problemer på samme måde, når man nu vil bruge alle pengene på at løse problemerne netop for den almennyttige sektor.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Pernille Sams havde ret i én ting i sit indlæg, og det var, at kapitalværdien af den løsning, vi nu her lægger på bordet, er opgjort til at være ca. 700 mio. kr. Men i den forbindelse skal man jo være opmærksom på, at når det er kapitalværdien, vi taler om, skal det strækkes ud over 30, 40, måske 45 år, og så taler vi vel om, at dette her på årsbasis maksimalt reelt drejer sig om 20 mio. kr., der skal finansieres, og det tror jeg faktisk selv en boligminister er i stand til at finde på sit budget, hvis det var det, det drejede sig om.

Men i øvrigt vil jeg også gøre opmærksom på, for så vidt angår den generelle støtte, der ligger i den almennyttige boligsektor til nybyggeriet, som staten bidrager med, at når der nu her sker en tvangskonvertering af de almennyttige boligafdelinger, ryger hele gevinsten ved de støttede lån i statskassen, og så vidt jeg husker, har det en årsværdi på ca. 150 mio. kr. – måske endda mere – og det dækker jo snildt det beløb, vi her taler om, hvis vi skal til at regne på den måde i forhold til statskassen.

Men generelt mener vi faktisk, at vi her i Folketinget har en forpligtelse til at medvirke til at løse de boligsociale problemer og de generelle sociale problemer, som vi jo selv – og jeg mener faktisk, det også gælder fru Pernille Sams' parti som regering i mange år – bærer ansvaret for er kommet så vidt i nogle af disse boligafdelinger, og det ville klæde både De Konservative og de øvrige regeringspartier op igennem de år at være med til at løse disse problemer. Det glæder i hvert fald mig meget, at vi er enige i regeringen om, at vi kan lave den her foreslåede løsning, for vi vedstår os den for-